

finder Sted herhjemme, men i Udlandet har man store Banker, der ejes og drives af Enkeltmand. Nogen egentlig logisk Begrundelse for, at sligt skulde være forbudt herhjemme, synes jeg ikke, der foreligger. Skulde dette Spørgsmaal blive besvaret derhen, at det er Meningen, at Enkeltmand ikke maa drive Bankvirksomhed og altsaa derved afskæres fra at bruge Ordet „Bank“, vil jeg gerne spørge, om denne Indskrænkning i Navnet ogsaa gælder saadanne Benævnelser, hvori Ordet Bank indgaar som Forbindelse. Der findes jo Institutter, der kalder sig Diskontobank, Diskontovekselbank eller omvendt Bankhus, Bankforretning. Er saadanne Benævnelser fremtidig forbudte ogsaa for Virksomheder, der har brugt disse Navne og anmeldt dem til Firmaregistret, og som har vundet Hævd paa dem i Løbet af en længere Aarrække? — Det var disse to Spørgsmaal, jeg gerne vilde have besvaret.

Jørgen Berthelsen: Ændringsforslag Nr. 2, som er stillet af det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky), indeholder en Tanke, der var fremme i Kommissionen angaaende Sparekasser og Banker. Under Behandlingen i Fjor af Lovforslaget var Tanken om et Bank- og Sparekasseraad fremme. Hvis det af det ærede Medlem stillede Ændringsforslag bliver vedtaget, og hvis det i det hele kan virke saaledes, som det ærede Medlem har tilsigtet, vil en saadan Ordning jo være betydelig lettere at arbejde med, end Tilfældet vilde være med det store Sparekasse- og Bankraad, der er blevet kritiseret fra saa mange Sider. Hvorvidt Ændringsforslaget er tilstrækkeligt til at naa det tilsigtede Maal, skal jeg ikke udtale mig om, men Tanken deri vil jeg meget gerne anbefale.

Maa jeg dernæst tillade mig en lille Forespørgsel angaaende Ordet „Bank“. Naar der i Betænkningen tales om, at Bankvirksomheder, der benævnes N. N. Diskontokasse, N. N. Diskonto-Institut eller lignende, bør kunne beholde det Firmanavn, som de har haft i den Tid, de har eksisteret, vil det saa sige, at Banker, i hvis Firmanavn der findes Ordet „Spare“, og som maaske ogsaa har haft et saadant Firmanavn i al den Tid, de har bestaaet, ogsaa for Fremtiden kan beholde dette Ord?

Ministeren for Handel og Søfart (Hassing Jørgensen): Hvad de to Æn-

dringsforslag, som er stillede fra Ministeriets Side, angaar, skal jeg til det første Ændringsforslag, Nr. 1 til § 1, kun udtale, at da § 1 tilsigter at give en Udredning af, hvad man bør forstaa ved Bankvirksomhed, har jeg fundet det rigtigst derunder ogsaa at nævne en Forretning, som alle Banker driver, nemlig Modtagelse af Værdier til Opbevaring. Jeg har fundet, at det ikke vilde være rigtig at savne denne Tilføjelse.

Ændringsforslag Nr. 19 til § 11 har jeg tilladt mig at stille, fordi jeg er blevet gjort opmærksom paa, at saaledes som § 11 er affattet i Lovforslaget, kunde det mulig forstaas saaledes, at Medlemmer af en Banks Direktion ikke behøvede at have Indfødsret. Ved det af mig stillede Ændringsforslag udelukkes en saadan Misforstaaelse.

De af Udvalget stillede Ændringsforslag kan jeg alle tiltræde. Jeg anser dem delvis for Forbedringer af Lovforslaget.

Hvad det af det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) stillede Ændringsforslag angaar, maa jeg sige som det ærede 5te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen), at det ganske vist vilde være betydeligt lettere at arbejde med end de Bestemmelser, som man i denne Henseende tidligere har været inde paa at foreslaa. Det er endnu et sidste Forsøg fra det ærede Medlems Side paa at komme til at lovgive paa et Omraade, som imidlertid efter min Mening ikke kan være Genstand for Lovgivning, nemlig en Regulering af Renten, det vil atter sige Regulering af Pengenes Pris. Det gælder om Penge, hvad der gælder om Varer, at Prisreguleringen foregaar som et Kredsløb i en Cirkel, i hvilken man ikke har noget bestemt Udgangspunkt, og det er et Forhold, som ordner sig ganske af sig selv. Det er ikke usandsynligt, at man ved at stille Forslag om at sætte en bestemt Pris paa Flæsk rent teoretisk vilde kunne udrede en betydelig Mængde sociale Virkninger af et saadant Forslag, hvis det blev vedtaget. Men det vilde meget hurtigt i Praksis vise sig at være ganske omsomst, dersom man ikke vilde gaa saa vidt som til f. Eks. at afbryde Forbindelsen med Udlandet. Paa samme Maade vil det stille sig med Rentespørgsmaalet. Da man vel ikke kan tænke paa at afbryde Forbindelsen med Udlandet, idet dette vel overhovedet ikke lod sig gøre, vil det være ganske haabløst, hvad det ærede Medlem har troet muligt, at lovgive om Rentens Størrelse. Rent prin-